

DE ROODE VLAAMSE ORGaan DER VLAAMSCHE KOMMUNISTISCHE PARTY

OFFENSIEF!

«Het uur is nabij waarop de vijand hernieuwd de kracht zal ondervinden van het Rode Leger».

De Hitleriaanse heerschappij van Berlijn kent deze woorden van kameraad Stalin. Zij heeft gehoord. De verdierlijke nazi-horden van het Oostfront kennen ze ook. Zij hebben ze niet gehoord. Zij hebben ze gevoeld. Als mokerslagen zijn zij verpletterend neergekomen op hun holle schedels en kraken zij hun merglozen ruggengraat.

Eens te meer heeft het Rode Leger de wereld in verbazing gebracht en de vrije volkeren in geestdrift doen ontvlammen.

Machtiger dan ooit heeft het zich geworpen op den gluisperigen overweldiger. Op den beestachtigen bandiet die het socialistische vaderland heeft durven aanranden en met een sadistisch genoege heeft vermoord en gebrand en geplunderd. Op den onmensche die zijn lage instincten heeft botgevoerd op de vrouwen en de kinderen der bezette gebieden van het Sovjet-land, die hij in een reusachtig galgenveld veranderde.

Het is bij tienduizenden dat zij thans met den smool in het slijk worden gestampt, de veroveraars die als een gangsterbende op de U.S.S.R. afrukten. Bij tienduizenden dat zij met hun bebloede varkenskoppen van Stalingrad wegvluichten, de schurftige schurken der huurliedgenieten. En het zijn hun eigen kanonnen, hun eigen tanks, die zij bij tienduizenden hebben achtergelaten, die hen den smaak doen proeven van de Sovjet-aarde.

Stalingrad. Naam van een stad die geen stad meer is. Maar een vlam en een vlag. Een symbool en een wekroep. Het symbool van de stalen onbuigzaamheid. De wekroep van het offensief.

De volkeren begrijpen de taal die Stalingrad spreekt. Zij schreeuwt de dwingelanden toe dat het einde hunner tyrannie nabij is. Zij straalt den roem uit van het dappere Rode Leger dat sedert anderhalf jaar in letters van bloed het machtigste heldendicht schreef van alle tijden. Zij slaat u den lijkged in het gelaat van de in stukken gehakte en gechoten Wehrmacht. Zij waait u het beeld toe van de tienduizenden verbeesterde krijgsgevangenen op de wegen naar de kampen achter de Wolga.

Vier maanden heeft Stalingrad zich verdedigd, steen voor steen. Vier maanden hielden zijn zonen stand tegen lawines van vuur en ijzer over de stad uitgestort als het lava uit honderd kraters. Zij waren er zich van bewust dat zich hier de geschiedenis besliste. Met het bloed en het vleesch hun-

ner geliefde telgen, met de puinen van den trots van het Sovjet-land, hebben de Sovjet-volkeren bepaald om dit nieuwe hoofdstuk van den oorlog, de bevrijdingsfase die thans is ingezet, mogelijk te maken.

In zijn rede tergelegenheid van den 25e verjaardag der Sovjet-macht, heeft kd. Stalin documenten aangehaald, die werden gevonden op een officier van den Duitschen generalen staf. Deze plannen hebben onthuld hoe Hitler er op rekende op 25 juli Stalingrad te bezetten, op 15 Augustus Kouibichev te bereiken en nog voor het einde van den Zomer den oorlog in het Oosten te beëindigen, ten einde zich nog dit jaar op de geallieerden te kunnen werpen.

Het is Stalingrad dat zijn berekeningen aan flarden heeft geschoten.

Terwijl het Hitler's legioenen in zijn machtigen greep gekneld en de nazi-stoottroepen keer op keer verpletterde, terwijl het de Luftwaffe de vleugels afsloeg en het beste Duitse materiaal tot spijs maalde, konden de geallieerden in het Westen hun offensief voorbereiden.

Ziedaar de betekenis van Stalingrad. Dat men het nooit vergeet!

Niet ongestraft heeft de massa-moordenaar van München er zich op beroemd Stalingrad te bezitten. Niet ongestraft kon zijn Napoleon van de woestijn er op bogen «Egypte slechts voor het plukken te hebben als een rijpe vrucht». Nog galmden Hitler's woorden in het Sportpaleis: «Waar wij ons hebben gevestigd zullen wij blijven en er is geen macht ter wereld die er ons zal verdrijven», of Rommels pantserkolonnen werden tot rommel geslagen, terwijl de Anglo-Saksische vloot een enorm leger aan wal bracht in Fransch Noord-Afrika en Timochenko Stalingrad ontzette.

Het «Naar Oostland willen wij rijden», dat de nazi's zongen in hun hooftveroveringszucht, is gestorven op hun lippen. Hun tanden hebben zij stuk gebeten op het staal der heldhaftige onoverwinnelijkheid van den Rooden Soldaat. En het is in lompen gehuld, verhaakt en gehavend dat zij zich thans Oostwaarts slepen onder het geleide van Rode Ruiters. Hun «Denn wir fahren gegen England» is hen in de keel gestikt onder het woestijnzand der Cyrenaika.

Welk een kostelijke bekentenissen van «Volk en Staat» waar dit blad schreef dat «de taale bolsjewistische weerstand hen tot bezinning heeft gedwongen!»

(Vervolgt op blz. 4)

HULDE AAN DE PARTISANEN!

Slaven van Hitler zullen de Vlamingen niet worden! Verklidders van de Gestapo nog minder.

Ziedaar het antwoord van ons volk op de 500.000 frank judasloon die de bezetter aanbiedt voor het hoofd van degenen die tegen zijn knechten het wapen hebben opgeheven.

Het volk, dat hij heeft uitgehongerd, spiegelt hij verzadiging voor...wanneer het wil verklikken.

Welke zijn dan deze patriotten op dewelke de nazi-boeven zich met zoo'n razernij willen werpen?

Hun knechten, het zwart gespuis, zeggen dat het bandieten zijn en terroristen, «kommunistische moordenaars», brandstichters en saboteurs.

Het geheugen van deze nazi-huurlingen schijnt zeer zwak te zijn.

Wie is het die duizenden weerloze vrouwen, grijsaards en kinderen heeft neerge-maaid op de vlucht, uitsluitend om hun bloedlust te bevredigen? Wie heeft voor de tweede maal in twintig jaar de beroemde bibliotheek van Leuven in de vlammen doen opgaan? Wie is het dan die onze rijkdommen en onze oogsten heeft geroofd?

Het zijn de nazi's. Steeds de nazi's! Het zijn zij die bandieten en moordenaars. En alsof al hun misdaden nog niet volstonden martelen zij de patriotten, die den strijd tegen deze beulen voortzetten, schieten ze neer en overtreffen de laagste laagheid met het omkeeren van de rollen met de vrijheidsstrijders voor te stellen als moordenaars om wier hoofd een prijs wordt gesteld.

Neen, ons volk zal de partisaenen beschermen en helpen. Het leeft mee met hun strijd en stuurt zijn beste zonen om de heldhaftige vrijsharen te versterken. Het is in het diepste en edelste van ons volk dat zij hun oorsprong hebben, in onze roemrijke geschiedenis dat zij hun voorbeeld vinden. Telkens ons land werd overweldigd heeft ons volk voor zijn vrijheid gevochten. Zelfs wanneer zijn legers waren verslagen of zijn leiders versaaagd, ontwapende het niet en wist het uiteindelijk te overwinnen. De geschiedenis van Vlaanderen verheerlijkt de wevers en de volders die in den nacht der Brugsche Metten de verraders uitrooiden, de geuzen die de brandstapels van Alva wreekten in het bloed van de lafaards die zich aan de Spaansche inquisitie hadden verkocht, de schare van dappere patriotten met Edith Cavell die bijdroegen tot de verplettering der veroveraars in 1918.

Het is deze traditie die de Partisaenen voortzetten. Het is hetzelfde wapen dat zij hantieren.

Geen wonder dat hun naam heeft op de lippen der schurftige Hitlerknechten. Geen wonder dat de worm der vreeknaagt aan de verrotte harten der verraders.

Hun rake kogels zijn het die het angstzweet op het voorhoofd der dienstuitvoersknechten van het nazisme hebben gejaagd, hun stoutmoedige daden die het vaderland in geestdrift hebben ontstoken en het wakker hebben geschud uit de verdooving, in de geschiedenis kerven zij met hun daden het bewijs dat ons volk wel werd verslagen, maar niet overwonnen, onderdrukt maar niet geplooit. DAT ZIJN DE PARTISAENEN.

Onze Kommunistische Partij is fier in hun rangen een groot deel harer beste militanten te hebben gestuurd om er aan de zijde van andere Vlamingen en Walen te strijden tegen den verdrukter en zijn huurlieden, het wapen in de vuist.

De Renty, Soupant, Guillissen, De Hareng, Van Laere aan het hoofd van talrijke kommunisten hebben zich reeds met glorie overladen, met hun leven betalend in deze voorhoede-gevechten tegen den bezetter.

Zoals het de plicht is van alle patriotten zich te vertegenwoordigen onder de vlag van het Onafhankelijkheidsfront evenzoo moet de geest van de eendracht leiden naar de versterking en ontwikkeling der partisaenenbeweging.

Het is de plicht van geheel ons volk de partisaenen te helpen. Het is de plicht van de werkers, die door de deportatie worden bedreigd, zich te onttrekken aan de opscheping en de detachementen der partisaenen te vervoegen. Het is de plicht der jeugd zich aan te sluiten bij degenen die strijden in de eerste lijn tegen den ergsten vijand van de jonge generatie.

In de beslissende uren die wij beleven kan er slechts één werkelijke patriotisme zijn: DIT VAN DE DAAD.

De heldenmoed der Sovjet-volkeren strekke ons tot voorbeeld om te strijden en te overwinnen. Het is in den strijd en door den strijd dat ons volk zijn vrijheid zal heroveren.

Lang leve kameraad Stalin!

Onze kameraad STALIN bereikt in den loop der maand December zijn 63e levensjaar. Onze hartstochtelijke gelukwensen aan den stuurman van de dappere Sovjet-volkeren, den geliefden gids van de internationale werkende klasse, den door alle voor de vrijheid strijdende volkeren bewonderden aanvoerder in den strijd tegen het beestachtige fascisme, voor een vrije en gelukkiger wereld.

De herdenking van 7 en 11 November

heeft den wil bevestigd van ons volk uit alle macht de
Sovjet-Unie te helpen en den vijand uit het land te verjagen.

Het is in het teken van den verscherpten strijd tegen den bezetter dat de arbeiders van ons land den 25e verjaardag der Sovjet-macht hebben gevierd en dat ons volk in zijn geheel den verjaardag van den Wapenstilstand heeft herdacht.

De barbaarsche repressie heeft niet kunnen verhinderen dat de bevolking uiting gaf aan haar gevoelens.

LEVE DE 25e VERJAARDAG DER U.S.S.R.!

Op 7 November wapperden tientallen rode vlaggen met hamer en sikkel boven seden en dorpen en verkondigden de solidariteit die onze werkende klasse verbindt aan haar heldhaftige Sovjet-kameraden. Honderdduizenden papillons, manifesten, affichen, rode sterren en uitgesneden hameren sikkels deden de fascistische razernij ontvlammen. Opschriften op schutscels en muren verkondigden fier: «Leve de U.S.S.R.», «Leve Stalin», «Leve het Rode Leger». Zelfs het huis van den Antwerpschen burgemeester, den collaborateur Delwaide, dat door de politie wordt bewaakt, kon niet ontsnappen aan den verfoetel onzer kameraden. Te Gent prijkte een reusachtig affiche aan den ingang der fabriek «La Lys». Tenslotte hebben onze moedige partisaenen er den bezetter en zijn medeplichtigen aan herinnerd dat het met steeds energischer acties is dat ons volk deelneemt aan den wereldstrijd tegen de Hitleriaanse barbarij.

In de nacht van 7 November zakten zij af naar Walcourt en bezetten er de statie gedurende 5 uur. Zeven locomotieven werden vernietigd, het pompstation, de signalenkabine en al de machines der werkhuisen. Dezelfden nacht stak een andere afdeling in het centrum van La Louvière, ondanks de Duitse patrouilles, het Arbeidsambt in brand en vernielden aldus al de deportatie-fiches. In dezelfde streek werd een boot op het kanaal tot zinken gebracht en zijn de partisaenen, bij een der vier aanslagen op den spoorweg, een peloton Duitse soldaten op de vlucht. Bij zottegem werd de spoorlijn gedynamiteerd waardoor 600 mijnwerkers zich dien dag niet naar het werk konden begeven. Te Brussel vernielden bommen verschillende instellingen van verraders.

DE HERDENKING VAN DEN WAPEN- STILSTAND IN HET TEEKEN VAN HET ONAFHANKELIJKHEIDSFONT.

Op 11 November hebben de talrijke defilees voorbij de monumenten der gesneuvelden en de onderbreking van het werk in de meeste fabrieken en wesprenkende wijze den eensgezinden wil onderlijnd de onafhankelijkheid van het land te heroveren. Belgische vaandels werden geheschen, bloemen neergelegd op monumenten, huizen van verraders en collaborateurs met pek bejudast. Plaatsgebrek verhindert ons al de acties te vermelden. Een paar voorbeelden onder de beste initiatieven: te Carnières plakten de patriotten een waarschuwing uit die den lafaard met represailles bedreigde die het zou wagen de driekleur weg te nemen die op het monument der gesneuvelden was neergelegd. Deze waarschuwing maakte zoo'n indruk op de verraders dat zij het niet waagden er hun pooten naar uit te steken. Te Rosslax werd het monument, dat een Duitschen arend voorstelt die door een leeuw wordt vermorzeld en dat door de Duitschers bij hun intrede werd weggenomen, door moedige patriotten terug op zijn voetstuk geplaatst. Te Gent onthielden de advokaten zich dien dag te pleiten. Op de fabriek «La Lys» werd het werk om elf uur onderbroken. Te Leuven versperden de studenten den toegang tot de Universiteit aan de V.N.V.'ers en Rexisten. 's Anderendaags manifesteerden zij onder het zingen van de «Brabançonne», het «God save the King» en de «Internationale». In de Acec-fabrieken te Ruysbroeck werd te elf uur de sirene gedurende tien minuten in gang gebracht. Op dit teeken staakten al de arbeiders.

(Vervolgt op blz. 3)

Arbeiders!

Verzet U tegen de deportaties

Jef Suy en 7 andere kameraden gefusiljeerd.

Hoe scherp ook de terreur, zij zal de kommunisten niet doen wijken!

WREEKT ONZE MARTELAREN!

VERSTERKT DE SOLIDARITEIT!

Verdrukt, geplunderd, bloedend en vertrappeld door de nazi-barbaren, biedt ons land aan de wereld het grootsche schouwspel van een natie die zich niet plooit voor den overweldiger en den strijd voortzet voor haar bevrijding.

Indien het tegen onze Kommunistische Partij is dat zich in eerste plaats de haat richt van de fascistische bezetters, indien het de kommunistische militanten zijn die de talrijkste, zwaarste en bloedigste offers brengen, dan is het omdat zij zich aan het hoofd bevinden van den kamp tegen het Hitlerisme, omdat zij de voorhoede vormen van het leger der patriotten die den snooden bezetter van ons grondgebied willen verjagen.

Het is juist één jaar geleden dat onze kameraad Cordier, kommunistisch volksvertegenwoordiger van Bergen, op gruwelijke wijze in zijn cel door de bandieten van de Gestapo werd doodgemarteld. Hij was de eerste in het land die met zijn leven betaalde voor de herovering onzer vrijheid.

Alsof het bloed van dezen held, die gansch zijn leven had gewoed voor het welzijn van de werkende klasse, de nazi-beesten had opgezweept nog meer te doen vloeien, stortten zij zich razend op andere kameraden. De Renty, Leenaerts, Van de Walle en Nicaise van Antwerpen, Soupard, Juvenois, Guillemin, Deharing, onze Gentsche kameraden met Gust Van Laere aan hun hoofd. Zoovele andere nog. Geen maand ging voorbij zonder dat de Partij haar bloedlot betaalde. De moedige voorman der Antwerpse dokwerkers, kameraad Vendelsmans; de leidman en de hoop onzer Gentsche federatie, kameraad Catijssse; de zoon Minnaert, Balliu, enz. werden afgemaakt of bezweken naast meer dan 60 andere Vlaamsche en Waalsche militanten onzer Partij in de Duitse concentratiekampen.

MAAR DE KOMMUNISTEN BEWEENEN HUN DOODEN NIET, ZE WREKEN ZE:

Dit was het fiere antwoord dat onze Partij de nazistische moordenaars en hun aanbengers van V.N.V. en Rex in den smel slingerde.

«Wij WREKEN CORDIER» schreven de mijnwerkers van den Borinage op de poort van de elektrische centrale die zij in de lucht lieten vliegen. «Wij WREKEN ONZEN GEHALSRECHTEN KAMERAAD SELLESLAGHS» schreeuwden onze Antwerpse militanten uit in hun blad «Het Vrije Woord» toen de dokumenten van het Arbeidsambt in brand werden gestoken en twee SS-mannen door partizanen werden neergekogeld.

Zij hebben hun sadistisch moordgenoegen op onze kameraden duur moeten betalen, de nazi's en hun vuile knechten-Duitse opslagplaatsen gingen bij tientallen in de vlammen op, machinekamers vlogen in de lucht, treinen werden ontpoerd, fascistische lokalen gedynamiteerd, verraders en Gestapo-agenten bij dozijnen uitgeroeid.

Zoo wreken de kommunisten hun martelaren, in den strijd tegen Hitler's oorlogsmachine en zijn knechten.

De dood van een hond, de rexisitische verrader-burgemeester van Charleroi, te korten geleid door de partizanen is voor den bezetter de aanleiding geweest om acht «kommunistische saboteurs en terroristen», zoals die in de bekendmaking luidde, terecht te stellen. Onder deze acht kameraden bevinden zich onze Antwerpse militanten Jef SUY en Louis DHOUWER. Jef Suy die geen enkele sabotage-aktie ken ten lasten worden gelegd om de goede reden dat hij reeds meer dan een jaar de nazi gevangenis verduurde. In hem verliest de Partij den zooveelsten trouwen en staalhard militant die nooit versagde en ondanks een zware ziekte zijn strijdpost tot aan zijn aanhouding bleef bezetten. Onder de Hobokense bevolking was hij bijzonder geliefd als voorbeeldig huisvader, eerlijk strijder en hulpvaardig man.

Deze nieuwe misdaad evenin als dege die haar onmiddellijk voorafgingen: de terechtstelling van onze jeugdkameraden Labeyte en Van der Vliet uit Antwerpen, het fusiljeeren van onze Luiksche militanten Delchaf en Beterman, het neerschieten in de straten van Marchienne-au-Pont van Dumont, al deze misdaden die er op gericht zijn den strijd van ons volk en van onze Kommunistische Partij te breken, zullen hun doel niet bereiken.

Integendeel de weerstand en de strijd zullen verscherpen. Aan het einde van dit jaar maken wij een zwaar bilan op: het zwaarste in de geschiedenis onzer Partij. Zwaar aan strijd en resultaten, zwaar ook aan offers en lijd. Maar dan honderd kameraden werden vermoord of terecht gesteld. Maar dan 2000, waaronder Labaut, Heyndels, Minnaert Dillen, Leenaerts, allen onvermoerbare militanten, werden uit de rangen gerukt en ondergaan sedert maanden de ergste brutaliteiten in de nazi-koncentratie-kampen.

Maar de onzehoerde terreur van den vijand, hoe scherp ook, is niet in staat gebleken, of zal het in de toekomst ook niet zijn, onze Partij te doen wijken. Zij bevindt zich aan het hoofd van den strijd voor de vrijheid, en de ontombaarheid van haar militanten heeft de bewondering verworven van al de oprochte patriotten. Ondanks de slagen der repressie is de invloed en de sterkte harer organisatie steeds toegenomen. De moedigste werkers vervoegen hare rangen, steeds talrijker, en steeds in bredere lagen der bevolking zien in de kommunisten met recht en met reden hun beste verdedigers, de onwankelbare gidsen die hen naar de overwinning zullen leiden.

NAAR DUITSCHLAND VERTREKKEN IS GEVAAR LOOPEN VAN DE ZIJNEN TE WORDEN AFGESNEDEN BIJ DE VORMING VAN HET TWEEDE FRONT

Vlaamsche werkers verzet U tegen de Hitleriaansche bandieten en hun slavendrijvers van het Arbeidsambt!

De menschenjacht verscherpt met den dag. In op elkaar volgende golven, 300 man langs hier, 500 langs daar, nu eens in dit gewest, dan in een ander, want de bezetter vreesst een algemeen verzet waartegen hij machteloos zou staan.

Terwijl duizenden naar de Duitse galeien werden gedeporteerd, verlengen de nazi-verdukkers langzamerhand den werktijd. In Holland werd den 9 urendag reeds verordend voor de mijnen. Hier ook zullen zij pogen ons negen, vervolgens tien en ten slotte elf uur per dag te doen werken, wat de Hitler-bandieten zal toelaten bij elken slag nieuwe duizenden slachtoffers te deporteren.

Er is niemand, bedienden zoo min als arbeiders, kleine boeren zoo min als kleine handelaars en kleine patroons, die aan dit gevaar kan ontsnappen. Zij die ontkomen zijn aan den eersten greep der slavendrijvers van het Arbeidsambt, weten zich getroffen bij de volgende slagen. Tot hertoe is de weerstand te zwak geweest tegen dit gevaar dat allen zonder uitzondering bedreigt. Naarmate men echter bemerkt dat de bezetter werkelijk van plan is gansch het land te ledigen, greelt de verontwaardiging.

Vlaanderen verzet zich.

Reeds brak hier en daar het verzet los. Te BISSEGHEM bij Kortrijk brak een staking uit omdat een werkmakker werd algedankt. Te ESSCHEN bij Antwerpen hebben 300 arbeiders en klein-handelaars in blok geweldig gevolg te geven aan het bevel van het Arbeidsambt. Te ISEGHEM werden de bestuurders van het Arbeidsambt door de bevolking uitgejouwd. Te AALST kwam het tot opstootjes voor het lokaal der slavendrijvers. Te BRUGGE verzamelden zich de arbeiders der gistfabriek en besloten met de staking elke deportatie-poging te vrijdelven. Te KORTRIJK verklaarde de patroon van een textielabriek zich solidair met zijn personeel om zich gezamenlijk tegen de deportatie te weer te stellen. In de C.E.B. te HERSTAL ontketende het vrouwelijk personeel de staking om te protesteeren tegen de wegvoeringen. Te COYEGHEM bij Dottenijs onttrokken de 30 opgeëischten zich in blok aan de deportatie. Toen het Arbeidsambt bleef aandringen begaven hun vrouwen zich gezamenlijk naar Moeskroon om de Duitschers fier te beduiden dat hun mannen «verdwenen» waren en het onnoedig was nog langer aan te dringen.

Tenslotte, zelfs daar waar belangrijke contingenten arbeiders zich zonder verzet lieten wegslepen, verkozen honderden eveneens te «verdwijnen». En talrijk zijn de vrouwen van gedeporteerden die het zich reeds bitter berouwen hun man niet te hebben aangezet op hun beurt dien weg in te slaan.

De berichten over het lot der eerste contingenten weggevoerden zetten de volgende meer en meer aan zich kost wat kost te onttrekken aan de opëisching. En met reden: honderden blijven gedurende weken geparkeerd in de verzamelpampen waar ze slechts een stuk brood en wat magere soep ontvangen. En wanneer ze te werk gesteld worden is het in een ander kamp dat zij belanden.

In den vorigen oorlog vonden 2.645 gedeporteerden den dood in de Duitse galeien. Het is duidelijk dat er ditmaal tien keeren meer hun gebeente in Hitler's Reich zullen laten. Het zijn trouwens de vreemde arbeiders vooral die door de nazi's speciaal in de nijverheden van de stelselmag gebombardeerde Duitse steden worden te werk gesteld.

Het voorbeeld der Fransche werkers.

Indien het dus verklaarlijk is zich te verbergen liever dan

SOLIDARITEIT met de Sovjet-gevangenen.

Wij vernemen dat de patroons der Limburgsche kolenmijnen hun voelucht hebben genomen tot een schandelijke leugen om te trachten hun winsten te verhoogen op den rug van de mijnwerkers.

Zooals men weet hebben deze heeren, die zich niet schamen bijna het totaal hunner produktie aan den vijand te leveren, geen oogblikk geaarzeld burgerlijke Sovjet-gevangenen waaronder kinderen van 12 jaar in hun mijnen als slaven te laten werken. Zij zijn den nazi-vijand er des te meer dankbaar om gezien deze arbeidskracht hen slechts een paar franks daags kost, enkels franken die dan nog verdwijnen in de zakken der snooden V.N.V.-bewakers.

Alsof dit nog niet volstond trachten deze kolenbarons thans de loopen der Belgische mijnwerkers te verlagen onder het voorwendsel dat... de Russen maar voortbrengen!!! Wraakroepende leugen gezien het een algemeen gekend feit is dat de Sovjet-gevangenen terecht zeer weinig lijver aan den dag leggen om kolen voort te brengen voor Hitler.

De «ECHO de la Bourse» jammerde nog onlangs over het zwakke rendement der uit de Sovjet Unie ingevoerde arbeidskracht.

Het is duidelijk dat de paardenlügen der Limburgsche kolenbarons een dubbel doel heeft: naast het verlagen van

zich als lammeren naar het slachthuis te laten drijven, dan is het nog meer noodzakelijk den massa-weerstand te organiseren in de bedrijven en ons te bezielen met het voorbeeld der Fransche werkers. Te Lyon, Nantes, Bordeaux, Parijs, enz. houden de stakingen niet op. In tal van fabrieken houden de werkers de ateliers bezet, in andere barrikadeeren zij zich zelfs bij de komst der Duitschers. Te Bordeaux had een straatmanifestatie plaats van 2000 man. Te Nantes staakten al de fabrieken. In de spoorwegarsenalen van Quatre-Mares betoogden 2000 arbeiders op den koer onder het zingen van de internationale en werd een meeting tegen de deportatie gehouden. Te Caen belotten de vrouwen het vertrek van een trein. De spoormannen van Lyon weigerden de treinen te koppelen die de opgeëischten moesten wegbrengen. Te Sotteville werden 65 cheminots opgeladen voor Duitsland. 64 hunner sprongen onderweg uit den trein.

Dit is slechts een greep uit de tientallen verzetakties van de Fransche werkende klasse, aangevoerd door onze heldhaftige Fransche Kommunistische Partij

Vlaamsche werkers!

Weigert met evenveel moed, en eendrachtig, gehoor te geven aan de oproepen van de slavenhandelaars van het Arbeidsambt.

Vertrekken is uw dood gaan zoeken bij de reeds van alle kanten bestookte Hitler-bandieten.

Vertrekken beteekent voor velen de tewerkstelling in de nabijheid van de slachtevelden van het Oostfront, waar de nazi's u noodig hebben om hun verbindingswegen te onderhouden en hun transporten te verzorgen.

Vertrekken beteekent u bloot stellen aan het gevaar van de uwen te worden afgesneden op het oogenblik van de vorming van het Tweede Front en de bevrijding van ons land. Gij weet dat dit oogenblik nadert en gij weet ook wat daarvan het gevolg zal zijn voor degenen die zich in Duitsland bevinden: krijgsgevangenschap, honger en het gevaar als gijzelaars te worden aangewend.

De tijdelijke opofferingen die kunnen voortvloeien uit het verzet tegen de deportatie zijn niets vergeleken met dergelijke gevaren. Verspreid u met de moed der helden van Stalingrad. Houdt stand.

Organiseert den strijd overal waar arbeiders worden bedreigd. De meest doelmatige strijd is de staking met de bezetting van het bedrijf. Verspreidt overal de ordewoorden en past ze toe.

1) Van het oogenblik af dat een arbeider uwer fabriek is bedreigd, staakt onmiddellijk het werk. Bezet de lokalen. Organiseert de verdediging van de staking, bewaakt de toegangen tot de fabriek. Dreigt de installaties te vernielen indien de Duitschers willen binnendringen en uw verzet breken.

2) Van zodra gij de staking ontketent, zendt afgevaardigden naar de omliggende fabrieken om deze te bewegen zich bij uw strijd aan te sluiten.

3) Alarmeert de werkerswijken opdat uw vrouwen gansch de bevolking van buiten uit uw beweging ondersteunen.

Weigert u naar de statie te begeven, gaat terug naar uw gewoon werk en stelt u onder de bescherming van uw werkmakkers.

Indien zij toch, bij versassing, in de treinen wordt geladen, trekt de noodremmen en vlucht weg. De solidariteit en de hulp aan degenen die zich verbergen wordt reeds georganiseerd.

VROUWEN, betoogt voor de Arbeidsambten en bij het vertrek van de treinen. De bevrijding is nabij. Verdaagt haar niet door voor den vijand te gaan werken. Verspeelt haar niet door u naar Duitsland te gaan laten doodden.

de loonen der Belgische arbeiders, de solidariteit breken die deze betoonen aan de Sovjet-gevangenen. De Kommandantur van Hasselt heeft langs haar kant een verordening uitgevaardigd om deze te breken door te verbieden onder de bedreiging van strenge straffen: 1) het kamp der Russische arbeiders te naderen; 2) in kontakt met hen te treden; 3) hen geschenken te geven; 4) de Russen die ontvluchten te helpen.

Zooals onze Limburgsche Partij-Federatie het in een tractaat aan de mijnwerkers komt te schrijven, zullen deze zich door dergelijke lage manoeuvres niet laten beïnvloeden, maar in blok reageren: elke loonsvermindering bij middel van de staking afwijzen, de solidariteit met de Sovjet-gevangenen verduubelen, weigeren 's Zondags te werken en de voortbrengst, die alleen aan Hitler ten goede komt, nog verder verlagen en saboteeren.

In de mijn Nr 3 van Anderlues ontrolde zich een aan doenlijk schouwspel bij de aankomst van Sovjet-gevangenen. Al de mijnwerkers leidden hun tabaksdoozen en deelden hun boterhammen met hun Sovjet-kameraden die zij als broeders onthaalden.

Dat is het antwoord dat de mijnwerkers overal moeten geven op de hatelijke methodes der Hitler arb en en hun knechten.

OPROEP tot de vrouwen.

Arbeidsters, bedienden, huisvrouwen, het is tot u dat de Kommunistische Partij zich vandaag in het bijzonder richt.

Het uur der actie heeft geslagen, een actie die gij — beter dan gelijk wie — kunt voeren, een actie van al de vrouwen die in opstand komen tegen de miserie van al de vrouwen die de bezetting dwars zit, die willen dat ons land verlost worde van het nazi-ongediert, die de vrijheid willen heroveren.

Deze dorst naar de vrijheid kenschets al de vrouwen; maar zij zijn zich niet bewust van hun macht, zij onderschatten menigmaal hun rol, zij begrijpen niet steeds dat hun redding van hen zelf afhangt en zij durven niet de noodzakelijke daad te stellen.

En het is op dit gebied, gezellinnen lezeressen, leden en sympathisanten van de Partij, dat zij een groote taak te vervullen hebt.

Wie is meer geschikt dan gij om al deze vrouwen, al deze moeders die lijden onder de bezetting, tegemoet te treden?

Wie is meer geschikt dan gij, gij die hun verzuchtingen begrijpt en hun moeilijkheden deelt, om hen te spreken, hun vertrouwen te winnen, geduldig uit te leggen wat zij slechts vaag aanvoelen?

Gij moet hun leidsters worden ten einde hen te kunnen mobiliseren: opdat zij door uw toedoen begrijpen dat hun lot in hun eigen handen ligt, dat zoolang zij dulden dat de vijand hen van alles berooft, het eten hunner kinderen steelt, hun mannen en zonen wegrukt om er dwangarbeiders van te maken, zij niets mogen verhoppen. Maar integendeel, indien zij hun krachten weten te vereenigen en deze te organiseren om te handelen, zij het werktuig hunner bevrijding kunnen worden en dat al de offers die zij nu zouden te brengen hebben niet zijn in vergelijking met deze die hen verder zouden worden opgelegd door een nog langere Hitleriaansche overheersing.

Door u moeten zij voelen dat dit niet het oogenblik is voor jammer en gezucht, maar voor daden:

- indien zij geen brood meer hebben, dat zij het nemen waar er zich bevindt;
- dat zij het vertrek onzer kolen beletten door de wagens leeg te halen;
- dat zij zich meester maken van de voor de Wehrmacht bestemde goederen;
- dat zij de magazijnen der groote opkoopters en de spijshuizen gaan plunderen;
- dat zij de voor deportatie aangewezen arbeiders niet laten vertrekken; dat zij deze verbergen en bevoorraden;
- dat zij door hun aanwezigingen, hun steun de partizanen helpen hun vaderlandsche taak te vervullen.

Vrouwelijke kameraden, wij verwachten veel van u op dit oogenblik: nu de vijand zijn laatste troeven uitspeeld, nu hij in den slag al zijn troepen werpt waarover hij nog beschikt, nu hij — om zijn oorlogsmachine te doen draaien — verplicht is er de vijandelijke vreemde arbeiders met geweld aan te ketenen, nu vooral onze bondgenooten het initiatief van den strijd vast in handen hebben genomen.

Kommunistische vrouwen, uw aanwezigheid in de rangen der vrijheidsstrijders zal een aanzienlijken invloed hebben.

Gij zijt het die de arbeiders zult overtuigen niet naar Duitsland te vertrekken en zich tegen de deportaties te verzetten; gij zijt het die hen zult helpen onttrekken aan de vervolgingen der nazi's; gij zijt het eveneens die in de fabrieken de ziel van den weerstand zult zijn door de protest-acties, de staking, de bezetting der bedrijven, de sabotage.

Ook in 1916-17 bevonden zich de vrouwen aan de zijde der werkers om hen aan te moedigen in het verzet. Hierin ligt u hoe door de weigerings van den vijand te werken, de werkers toen de plannen van Willem II verijdelden. Deze maal ook moeten wij het opzet der nazi's doen mislukken. Vormt met al de vrouwen, echtgenooten en moeders, een onoverkomelijken hinderpaal die de treinen belet naar Duitsland te vertrekken, die de werkers beschermt tegen de vervolgingen van de Gestapo.

Kameraden vrouwen, wij weten wat gij kunt doen: meermaals in den loop der jongste jaren hebt gij bewijzen gegeven van uw volharding en uw initiatief. Thans ook weten wij dat wij op u kunnen rekenen, maar wij zeggen u: de tijd dringt, verliest geen oogenblik. Stellig gaan uw gedachten menigmaal naar u-w Sovjet zusters, naar hun lijden maar ook naar hun heldenmoed. Beziet u met hun voorbeeld. Weet zonder aarzelen alles te doen om de uitroeiing te verhoeden van de Hitleriaansche bandieten; stel alles in het werk voor de volledige verplettering van het nazisme, voor de definitieve overwinning van het Rode Leger en voor onze Bevrijding.

«Volk en Staat» eindelijk tot bezinning gekomen door den taaien Sovjet-weerstand.

Uit «VOLK en STAAT» van Zondag 8 November 1942 (1e blz. 7e kolom) LETTERLIJK overgeschreven: «In Rusland ontwikkelt zich immers een revolutionaire spankracht waarvan wij het geweld eerst nu beginnen te beseffen, nu de taale bolsjewistische weerstand ons tot bezinning gedwongen heeft».

Men moet niet vragen hoe deze kerels door het Siegesneef van Hitler, Goebbels en Co elk gevoel van bezinning verloren hadden! Zij vervielen hier door tot een «TOTALE GEESTELIJKE ABBERATIE», uitdrukking die de I.A.-hoofd-opsteller Mermans zoo gaarne toepast op politieke tegenstanders, zonder den moed te hebben zich in een spiegel te bekijken wanneer hij zulks neerschrijft.

— «Wij hadden onze bezinning verloren...»

De broedschrijvers van «Volk en Staat» willen reeds bij voorbaat hun onverantwoordelijkheid bepleiten «bij gebrek aan bezinning» om te pogen aan de afrekening te ontsnappen, die snel, zeer snel nadert!

Een goeden raad aan de V.N.V. lafaards: LAAT DEZE
IJDELE HOOP VAREN!

Feiten van de maand

De opheffing der politieke commissarissen in het Rode Leger.

Om de aandacht af te leiden van de voortdurende afstellingen van generaals in het Duitse leger, verhaastte de nazi-pers zich de opheffing der politieke commissarissen in het Rode Leger uit te leggen als een... «krisis in de U. S. S. R.». In de verkochte pers blokkeerden de inktkoelies van Hitler: de militairen nemen de macht in de Sovjet-Unie, de invloed der Partij is gelijkwideerd... ».

Helaas, drie dagen later hief Berlijn een anderen toon aan en dezelfde Climaxen, Bransjes en andere kiekens (Poulet moesten afkondigen dat in werkelijkheid... «de bevelvoering van het Rode Leger overging in de handen der politieke commissarissen».

De eerste uitleg was alleen bestemd om gebruikt te worden door de Trotskisten, die, als vijfde kolonne van Hitler in den schoot der werkende klasse, hiermede verwarring moesten zien te zaaien.

Onze lezers hebben reeds lang begrepen dat zoowel het eene als het andere vals is. De waarheid is dat de commissarissen voortaan in de militaire kaders zijn ingelijfd, vermits 16 maanden oorlog bewijs hebben geleverd van een zoo sterke eenheid tusschen de soldaten en hun commandanten dat de instelling der commissarissen overbodig is geworden.

De verbondenheid tusschen soldaat en officier, tusschen de Partij en het gewapende volk is stevig als een rots.

Het Duitse en Italiaansche volk verheft het hoofd.

De anti-Hitleriaansche manifestaties worden steeds talrijker in Duitsland. Te Hanover en Hamburg worden bijna dagelijks papillons aangekleefd met antifascistische ordewoorden. Een machtige sabotage werd gemeld uit Eisenach: twee leveringen mortieren en obussen werden onbruikbaar gemaakt. Te Hamm werd de fabriek van springstoffen der Westfälische Gesellschaft door saboteurs in brand gestoken. Een schip met munitie werd op de Elbe tot zinken gebracht bij middel van een tijdbom. Vermelden wij nog dat de Duitse Kommunistische Partij georganiseerd werkt en haar geheime pers zich steeds uitbreidt.

In Italië was Mussolini verplicht ballast uit te werpen onder den vorm van een premie aan de arbeiders tengevolge van de stakingen bij Fiat. Uit Genua en andere steden worden regelmatig betoogingen voor het stopzetten van den oorlog gemeld.

De "minderwaardige Germanen"...

«Het zuivere Germaansche ras wordt uitsluitend vertegenwoordigd door het Duitse volk. De gebeurtenissen van 1940-42 hebben dit recht der Duitschers bewezen en aangetoond dat het Deensche en het Noorsche volk, de Zweden, de Hollanders en de Vlamingen geen enkel der hoedanigheden meer bezitten die het echte Germaansche ras kenmerken.»

Dit komt uit de pen van Rosenberg en hebben we ter intentie van de V.N.V.-knechten getrokken uit een «Richtlijn betreffende de racistische politiek in de Noordelijke en Baltische Zee-landen.» Hierin wordt gezegd dat de Duitse autoriteiten in Holland, België, Noorwegen en Denemarken gehouden zijn hun politiek te richten naar dezen maatstaf. «Deze vaststelling, het onderscheid tusschen den kern van het zuiver ras en den aangetastten rand, verplicht ons de splitsing tusschen hoogere en minderwaardige Germanen als een voldoende feit te beschouwen. Dientengevolge is het de Duitse autoriteiten in deze landen toegelaten de vertegenwoordigers van het minderwaardige Germaansche ras, die met Duitsland samenwerken, van hun politieke en administratieve functies te ontheffen en te vervangen door mannen van Duitse nationaliteit of van Duitschen bloede. De burgerlijke- en strafrechtelijke wetgeving dezer gebieden is te Berlijn in voorbereiding. Deze besluiten moeten afgewacht worden.»

De richtlijn van Rosenberg eindigt met er op te wijzen dat zekere lagen der bevolking van de

bezette gebieden zich gevaarlijke illusies hebben gemaakt betreffende de gelijkheid van het Germaansche ras.

Vanzelfsprekend houden de V.N.V.-leiders deze racistische theorie verborgen voor hun aanhangers. Deze zouden te snel kunnen tot het besef komen dat zij als «minderwaardige» Germanen slechts het rechtlooze werktuig zijn der Duitse nazi's, die als «hoogere» Germanen heer en meester zullen spelen. De V.N.V.-leiders zelf zouden het besluit kunnen trekken dat zij slechts geduld worden zoolang de nazi's hen noodig hebben om daarna de plaats te ruimen aan de nazi-bonzen van Duitse nationaliteit.

De afstelling van von Bock en Halden.

Daarentegen zweeg de verkochte pers in alle talen over de toenemende verdeeldheid in de Wehrmacht. Een jaar na dat Hitler von Braunschitz den stamp van den ezel toediende, na den niet opgehelderden dood van Moelders, Todt e.a., heeft hij thans weer den chef van zijn generalen staf en den bevelvoerder over den Zuidelijken sektor, von Bock en Halden, van hun post ontheven als «verantwoordelijken» van de mislukking der Stalingrad-kampanje. Welk een bekentenis van de groeiende moeilijkheden van het «onoverwinnelijke» nazi-leger!

Wie zijn de profiteurs van den oorlog?

De Duitse soldaten betalen met hun leven en hun bloed de bezetting van Europa en hun meesters verhaasten zich, als roofvogels, deze tot hun persoonlijk profijt uit te buiten. Aldus Goering, de grootste plooikraat van Duitsland, de bizondertse eigenaar der trusten van Duitsland, Oostenrijk en Tchecho-Slovakije. Aldus ook de I.G.F.I.; maatschappij die zich sedert de bezetting van Europa de meerderheid der chemische industrieën heeft toegeëigend; de Duitse banken en in het bijzonder de «Dresdner Bank» die haar diktatuur uitoefent over de Yougo-Slavische, Roemeensche, Oostenrijksche en Tchecho-Slovaaksche banken het Konzern van Kunstzijde dat zich de meerderheid der aandelen van deze nijverheid in Frankrijk en in de andere bezette landen heeft toegeëigend; de magnaten der steenkoolnijverheid die de mijnen van Polen en Silesie in hun bezit hebben genomen. Men heeft thans bizonderheden over de fabelachtige fortuinen die de nazileiders in het buitenland hebben geplaatst. Aldus Goering die een bebrag van 1 miljoen dollar in een bank te Malmoe en dezelfde som in een bank van Zurich heeft geplaatst. Bovendien beschikt hij samen met zijn vrouw over levensverzekeringen van verschillende miljoenen franken. Ook Ley heeft meerdere honderduizenden dollar op zij gelegd. Goebbels beschikt in een Japansche bank over 5 miljoen Amerikaansche dollars.

HERDENKING VAN 7 EN 11 NOVEMBER

(Vervolg)

ders het werk. In de meeste koolmijnen van het Center werd er volledig gestaakt. Al de metaalfabrieken onderbraken het werk gedurende 10 minuten. Aldus ook te Charleroi en in de streek van Hoei. Te Antwerpen werd in verschillende werkplaatsen van Bell- en Antwerp-Telefoon, alsook op de Mercantile-scheepswerven te 11 uur het werk onderbroken. De parisanen betoonden zich op dezen dag niet minder actief dan op 7 November. Te Lesschen werden sluizen gedynamiteerd. Te La Louvière werden in de garage Lecomte verschillende Duitse kamions door bommen vernietigd. Een tiental ontploffingen kondigden te Brussel den nationalen feestdag van 11 November aan, o. a. in de lokalen van «Volk en Staat», de organisatie Todt, het rexisistische lokaal van Schaerbeek, enz. Tenslotte werden enkele bizonder weezinwekkende verraders naar her Hitlerparadijs gezonden: de rexisistische burgemeester van Verviers, deze van Sart-les Spa, de V.N.V.-leider van Gooick, een aanwerver voor de Wehrmacht te Anderlecht, een V.N.V.-kanaille te Meenen, enz. enz.

Offensief!

(Vervolg van blz. 1)

De mythe van de Duitse onoverwinnelijkheid werd door het Rode Leger voorgoed van haar voetstuk geslagen. En de geallieerden hebben in Afrika dit kalken postuur onder hun voet verbrijzeld. De Angel Saksische Armada die met 500 schepen en 350 oorlogsbodems op Fransch-Afrika stevende, heeft de «lorierijke» Unterseeboote en de Sondermeldingen over de gekelderde bruto-registertonnen een brandende kaakslag toegediend.

De vloot der geallieerden, reeds zoo dikwijls door Goebels tot zinken gebracht, is uit de diepte gestegen, zooals de Sovjet-legers hierop zijn gestaan niettegenstaande zij tal van keeren door Hitler werden in pan gehakt.

Maar de operaties der geallieerden hebben eveneens een ernstigen slag toegebracht aan zekere reaktionaire elementen die, in Engeland en Amerika, zich de handen wreeven omdat de Sovjet-Unie bijna gansch alleen den ijsst torschte van den oorlog, bestormd door 240 fascistische divisies, terwijl het Britsche leger in Lybie slechts af te rekenen had met 15 Duitse-Italiaanse divisies. Het feit dat de bondgenooten van de U.S.S.R. tot een aanval zijn overgegaan dewijst dat zij besloten zijn voortaan met meer beslisselijkheid te nemen aan de gemeenschappelijke inspanning tegen den gemeenschappelijken vijand.

Hoe slecht het den nazi's gaat en hoe zij hun ondergang te gemoet snellen blijkt uit het feit dat allerlei elementen, bijzonderlijk generaals en admiraals waaronder Darlan, van het deel der Fransche bourgeoisie dat sedert juni 1940 vast in de nazi-Duitse overwinning geloofd had en kollektarionist werd onder Hitler's heerschappij, van meening veranderd zijn en hun nieuwe handelwijze daar naar richten.

Een toppunt van potsierlijkheid wordt bereikt door hen die aan de nazi-bezetting ...verk(n)ocht blijven en razen over «verraderlijke generaals en admiraals die Fransch-Afrika aan de Amerikaanse troepen overleverden».

De verraders voelen zich verraden!

Wij laten ons inzicht in den juisten toestand der zaken door dit alles niet vertroebelen, maar onderlijnen meer dan ooit; alles wat de nazi's en hun handlangers woevend maakt, stemt nu ver tot goeds!

In den lood van een enkelen nacht werden de machtsverhoudingen in Noord-Afrika totaal gewijzigd: als moeilijk te overtreffen staaltje van blitzkrieg ten nadeele van Hitler kan zulks tellen. En dat is maar een begin!

Onze groote kameraad Stalin onderlijnde in een interview aan Associated press, dat door onze partij op honderd duizend exemplaren werd verspreld, de draagwijdte der campagne van Noord-Afrika:

«Zij is een belangrijk feit dat de stijgende macht der geallieerden bewijst en de ontbinding der Italiaansch-Duitsche koalitie binnen een zeer kort tijdsbestek in het vooruitzicht stelt. In de mate dat zij het overgaan van het initiatief in handen der geallieerden beteekent, wijzigt zij den militair en politiek toestand volledig ten gunste der Anglo-Sovjet-Amerikaansche koalitie. Zij ondermijnt de autoriteit van Hitler-Duitschland in het systeem der As-staten en demoraliseert de bondgenooten van Hitler in Europa. Deze campagne wekt Frankrijk uit de verdooving, mobiliseert de anti-Hitleriaansche krachten aldaar en legt de basis voor de vorming van een Fransch-anti-Hitleriaansche leger. Zij biedt de voorwaarden tot het buiten gevecht stellen van Italië en het afzonderen van Hitler-Duitschland. Tenslotte schept zij de mogelijkheid om het Tweede Front in Europa dicht bij den levensader van Duitschland te vormen wat van beslissend belang zal zijn om de overwinning op de Hitleriaansche tyrannie te organiseren.»

Bravo voor de prestatie van de Amerikaanse troepen en hun geallieerden in Noord-Afrika. Een der eerste maatregelen der Amerikaansche overheden was de door de nazi's opgedrongen uitzonderingsmaatregelen tegen de Joodsche bevolking ongedaan te maken en de honderden anti-fascisten, die sedert jaren het meest onmenselijke concentratie-kamp-regime hadden door-gemaakt, in vrijheid te stellen, terwijl zij die met hun gekuip van vijfde kolonne ten voordeele der As-machten wilden voortgaan onverbiddelijk werden gevangen gezet en de gevaarlijksten onschadelijk gemaakt.

Toulon is Stalin's ontleding komen bevestigen. Met de vloot van Toulon is alle tweeslachtigheid in Frankrijk in den grond geboord. De donder van 64 barstende schepen heeft Frankrijk werkelijk uit de verdooving gewekt en het misdadige aangetoond van het attentisme, van het wachten zich aan de zijde der voor de vrijheid strijdende volkeren te scharen.

Als diaven in den nacht slopen de nazi's naar Frankrijks vloot. Reeds strekte Hitler's klauw zich over haar trotsche rompen, maar ze ontploften tusschen zijn geile vingers. Hier ook waande hij met behulp van zijn vijfde kolonne aan boort zijn slag te kunnen slaan. Wellicht had hij vergeten hoe reeds eenmaal deze zelfde vloot door den opstand der Fransche matrozen, met aan hun hoofd onze kameraad Marty, uit de poorten werd geslagen van de reactie die haar wilde gebruiken om de Russische October-revolutie te kelderen.

25 jaar later hebben Frankrijks matrozen zich niet minder bewust getoond en samen met trouwgebleven officieren bij tientallen hun leven geofferd om Frankrijk en de wereld te redden van de slavernij.

Onafwendbaar stapt de nederlaag op de nazi-misdadigers en de verraders toe, en met haar de onverbidde-lijke afrekening. Maar de overwinning zal niet van zelfs komen. Zij zal nog vele offers vergen. Met nazi-beest beschikt nog over verschrikkelijke klauwen. Onze bevrijding moeten wij verdienen. De daad der matrozen van Toulon strekke ons tot voorbeeld. Voegen wij onze slagen bij deze onzer dappere Sovjet-kameraden.

«De Russen — zegde Churchill — hebben aan de zaak der geallieerden een ontschatbaren dienst bewezen door gansch alleen het reusachtig gewicht van de Duitse oorlogsmachine te dragen en meer Duitschers te verdelen dan er in gansch den oorlog van 14-18 werden gedood. Geen wonder dat de Russen oordeelen dat de hulp, die wij hen tot hertoe hebben gebracht, verre van voldoende is. Ik denk het ook en mijn hart bloedt wanneer ik denk aan Rusland.»

De geallieerden toonen in Afrika dat zij het niet bij woorden laten. En ook voor ons volstaat het niet het Rode Leger en zijn bondgenooten te bewonderen. Wij moeten ons met hun voorbeeld bezielen en den bezetter slaan zooals de Sovjet-bevolking hem trakt in de bezette gebieden van de U. S. S. R.

Door onzen strijd op ons front te verdubbelen kunnen wij de overwinning bespoedigen. Door den vijand te ondermijnen zullen wij de vorming van het Tweede Front in Europa verstaan, voorwaarde voor de verplettering van Hitler. Toonen wij door onze steeds scherpere daden dat wij alles willen doen om de komst der bevrijdungslegers in de hand te werken. Bereiden wij het Tweede Front voor door hier den slag te winnen tegen de deportatie, door de verraders ongenadig te treffen, door heviger dan ooit los te beuken op de Duitse oorlogsmachine.

DE BOEREN tegen HITLER

Te Leefdaal hebben 150 boeren zich met geweld verzet tegen de plunderaars van de Corporatie. Ook in de streek van Finnevaux en Mesnil-l'Eglise hebben de landbouwers met den burgemeester van Finnevaux aan het hoofd weerstand geboden aan de controleurs en gendarmen. Steeds meer boeren verbergen hun oogsten voor den vijand. Te Leefdaal bvb. leverden zij slechts 15 th. van het door de Corporatie opgelegde. In de West-Vlaamse gemeenten ontwikkelt zich een vinnigen strijd van de boeren tegen de enkele lafaards die verkoopen aan de opkoopters van de Werhmacht.

DE STRIJD WORDT GEORGANISEERD.

In West-Vlaanderen komt de «Boerenbeweging tegen den bezetter» opgericht te worden. In een resolutie die zij aan de clandestiene pers heeft gericht, wordt het volgende verklaard:

«Geholpen door zijn knechten van de Corporatie drijft de bezetter de boeren meer en meer naar den ondergang. Stuk voor stuk wordt ons vee, ons kapitaal, uit onze stallen weggehaald. Het slaam geraakt versleten en er is geen nieuw te verkrijgen. Onze grond geraakt uitgeput wegens te kort aan meststoffen. Bovendien legt de bezetter ons boeten en plagerijen op en bereidt de deportatie van de boeren voor naar Polen en de Oekraïne. Ten einde aan dit alles een einde te stellen roept de Boerenbeweging de boeren-massa's op hun eenheid te smeden en tot den strijd over te gaan aan de zijde van het Onafhankelijkheidsfront: door op alle manieren het voedsel aan Hitler's leger te onttrekken, door de leveringen aan de Corporatie te staken, de produkten tegen loonende en redelijke prijzen aan de bevolking te verkoopen, door radet te staan onze godsdienstige vrijheden te verdedigen tegen de aanslagen der nazi's, door aan geen enkelen oproep van het Arbeidsambt gehoor te geven en zich in massa te verzetten tegen elke deportatie. De Boerenbeweging roept de bevolking der steden en de boeren op zich niet tegen elkaar te laten ophitsen, maar broederlijk den strijd te voeren tegen den gemeenschappelijken vijand...»

Ziedaar een prachtig voorbeeld dat den weg toont aan gansch den boerenstand van ons land.

ZICH VEREENIGEN TEGEN DEN GEMEENSCHAPPELIJKE VIJAND.

Deze moedige houding zal de arbeiders der steden doen begrijpen hoe verkeerd het zou zijn de fascistische demagogen gehoor te verleenen die de verantwoordelijkheid van het dure leven en de voedselschaarste op den rug van de boeren willen schuiven. Indien ons volk hongert is het in de eerste plaats omdat de bezetter ons graan, onze aard-appelen, onze boter en ons vleesch roof. En niets zou onrechtvaardiger zijn dan den boerenstand in zijn geheel te vereenzelvigen met enkele gewetenloze groote boeren die misbruik maken van den toestand om hun produkten aan wraakroepende prijzen te verkoopen. Deze profiteurs, die zich niet schamen met den vijand handel te drijven, en

STALINGRAD! Onsterfelijke stad!

Sedert vier maanden grift zich de naam van een stad in de harten der volkeren van gansch de wereld: STALINGRAD! Haar naam wordt met ontzetting uitgesproken door de Hitlerianen, met eestdrift door geheel de menscheid. Wat is deze stad?

25 jaar geleden was het een kleine provincie-stad die ingeslapen lag onder het weemoedige gezang van het Volga-lied. Zij heette Tsaritsine en de wereld wist van haar bestaan niet af.

Toen kwam de revolutie en Tsaritsine werd het bolwerk tegen hetwelk zich voorgoed de stormloop brak der witgardisten. Stalin leidde de verdediging, hij blies de stad den machtigen revolutionairen adem in en zette haar zijn ijzeren wil aan, zijn onwankelbare vastberadenheid. Het is aldus dat Stalingrad geboren werd, de stad van Stalin.

Vervolgens kwamen de jaren van den socialistischen opbouw. Fabrieken schoten op uit de aarde. De steppe sliep niet meer, en in de plaats van het melancholische lied der boottrekkers van de Wolga was het 't koortsachtige rythme van den arbeid dat galmd over de vlakten. In 1930 verliet de eerste tractor, versierd met bloemen, onthaald op het enthousiasme van de gansche natie, de eerste groote tractorenfabriek van het land.

66.000 andere volgden daarop in den loop der eerste drie jaren en sindsdien hield de stijging niet op. Als een reus die zijn boeien had verbroken, breidde de stad zich uit naar alle kanten en volgde de Wolga in haar loop over tientallen kilometer. Gansche arbeiderswijken, scholen, schouwburgen, musea werden opgericht. Stalingrad tooverde zich om in een moderne stad van 600.000 inwoners, een stad vervuld van vreugde, en toekomst-stralend als een bloeiende weide.

Dit was Stalingrad gisteren nog!

Dit Stalingrad bestaat niet meer. De lachende en gelukkige stad is een afgrijselijke vuurpoel geworden. Erger dan de hel zeggen de Duitse soldaten. Zij is de doodelijke val geworden die reeds honderdduizenden Hitlerianen heeft verslonden en die voortgaat de fascistische legers te vermorselen. Een Duitse luitenant heeft in zijn dagboek, na een stormloop tegen de stad, geschreven: «Mijn God, waarom hebt gij ons in zulke mate verlaten? Zijn eenheid vocht gedurende veertien dagen rond één enkel gebouw. De Sovjet-soldaten weken niet. Men doodde zich wederzijds met mitrailleurs, granaten, bajonetten. Na twee dagen telde men reeds op de trappen en in de lift 54 Duitse lijken. Gedurende twee weken liep het front doorheen de gangen en de verdiepingen van d't gebouw.»

Ziedaar het Stalingrad van heden!

De soldaten kennen de verschrikking van slechts één half uur lijf-aan-lijf gevecht. Welnu, in Stalingrad beleven de Duitse soldaten dit sedert 120 dagen. Men meet de straten niet meer met meters, men meet ze volgens het aantal doden. In een sektor van 1500 meters brachten de Duitschers 2000 vliegtuigen in lijn die urenleng hun bommen uitstortten. Zij groaven deze enge strook gronds om met het ijzer uit duizenden kanonmonden. Geen steen meer die onaangeroerd was, geen meter terrein die niet was getroffen en omgekeerd. En wanneer de Duitse infanterie, twee divisies sterk, gestuurd door meer dan 100 tanks tot den aanval overging, verhieven zich de roode soldaten uit de rookende puinen en uit de omwoelde aarde. Zij verdedigden elken duimbreed en wierpen de Duitschers terug na er 1500 gedood te hebben en 75 tanks te hebben vernield. Ziedaar het Stalingrad van heden. De gebouwen storten in elkaar, maar Stalingrad leeft en biedt weerstand en houdt stand, nog steeds. Het is geen stad meer, het is een reusachtige oven waarvan de vlammen opvallen in den nacht. Maar in dezen vuurpoel smelten de Duitse divisies, de eene na de andere en de vlammen verlichten den weg van gansch de menscheid.

's Avonds vluchten de honden, zwemmend, over de Wolga. De dieren hebben angst den nacht in deze hel door te brengen. Maar de Sovjet-strijders blijven en vechten om Stalingrad te verdedigen.

Welke zijn dan deze mannen, deze buitengewone verdedigers van Stalingrad?

Ziehier een voorbeeld: De oude arbeider Yvan Valikov moest met de vrouwen en de kinderen de stad evacueren. Hij weigert en begeeft zich naar den stadskommandant. «Ik blijf — zegde hij — ik wil mijn stad helpen verdedigen. Ik vocht reeds in Tsaritsine. Ik behoorte tot degenen die de fabrieken, de scholen, de theaters hebben gebouwd. Ik was er bij toen de eerste tractor gefeest werd. Ik wil meestrijden.» Hij heeft het geweer opgenomen met duizenden andere arbeiders. Hij verdedigde zijn fabriek en viel. Of deze veerman die met zijn bark versterkingen over de Wolga bracht naar de stad. Een obus treft zijn schuit en wierpt haar om. Hij gooit zijn reddingsgordel naar een jongen luitenant die dreigt te verdrinken. Deze weigert. «Idiot, roept hij hem toe, ziet ge dan niet dat mijn rechterhand verbrijzeld is. Ik kan het geweer niet meer hanteeren, maar gij zijt jong en sterk. Men heeft u nodig. Red u, red Stalingrad!» Ziedaar de mannen van Stalingrad!

De Duitse vliegtuigen hebben tracten uitgeworpen over de stad om de verdedigers uit te noodigen zich over te geven. Op 1000 meters boven den grond vatten zij vuur. Stalingrad is niet langer een stad, het is een gigantische vlam in dewelke het leger van Hitler zal omkomen.

Nooit zal Stalingrad zich overgeven. Stalingrad is de brandstapel waar de plannen van Hitler verkolen. Het is de reusachtige gracht waarin de Duitse legers zullen begraven worden. Het is het vlamdende voorbeeld voor al de volkeren. Het is de toorts van de vrijheid en de overwinning.

waaronder vooral V.N.V'ers en rexisten, ontvangen meer en meer hun verdiende loon. Niet minder dan 60 schuren en opslagplaatsen van dergelijk gespuis gingen verleden maand, in de provincie Henegouwen alleen reeds, in de vlammen op. Overal branden de partizanen, geholpen door de eerlijke landbouwers die oogsten en de hoven uit van deze scholies, die zich tot medeplichtigen maken van den nazi-uitthongeraar.